

pâlpâire

Ursu Marian Florentin

dacă ai crezut că e destul
te-ai înșelat
fiindcă tu nu erai acolo
în deplinătatea noastră
absolută
trupul tău pâlpâia
în straie de viscol
și doar ți-am spus
să-ți încălzești sângele
în iernile lungi
între palmele mele

și nu te grăbi pe întuneric
să ucizi liniștea labirintului
fiindcă
tu ești alcătuită
din amintiri și uitare
și mie mi-e frig când
te cuprinzi singură de atâta
deșertăciune

și te rog
clănțănind de tristețe
cu genunchii la gură
nu mai transforma aerul în piatră
atunci când mă gândesc la tine
și încerc să te respir
cu nesaț
până la prăsele